

Arvopaperin kirjoituskilpailu on ratkennut. Lehtemme raadin mielestä parhaan sijoittajatarinan kynäili Mika Rautio. Hän ei ole rajua kaupankävijä, mutta hänen osakeostoihinsa sisältyy kosolti pörssihistoriamme dra matiikkaa. On SYP:iä ja Soneraa, 1990-luvun alun lamaa ja 1990-luvun lopun teknologiahuumaa. Maineen ja kunnian lisäksi ohessa julkaistava sijoittajatarina tuo Rautiolle viiden tuhannen markan palkinnon. Kirjoituskilpailu julistettiin Arvopaperin numerossa 2/2001, jossa kymmenen suomalaista julkkishahmoa kertoi omat Minä sijoittajana -tarinansa.

Tumpelostaa riskinkarttajaksi

Olen syntynyt samana päivänä kuin *Jaakko Rytölä*, tosin pari vuotta aikaisemmin. Synnyin yrittäjäperheeseen: äidillä oli kioskki ja isällä kuljetusyritys. Aamuisin äidillä oli tapana laskea edellisen illan kassa. Mukana oli aina valtava kasa kolikoita, joita tykkäsin itse laskea jo viisivuotiaana. Tutkiskelin vuosilukuja järjestellessäni kolikoita kymmenen kappaleen pinoihin. Huomasin, että muutamit kolikoista olivat vanhaa, vuotta 1963 edeltävää rahaa eli niissä luki penniä-sanan tilalla markkaa.

Sain nämä vanhat markat itselleni. Se oli alku numismatiikalle, ja harrastus jatkuu edelleenkin. Paitsi kiva harrastus, rahojen keräily on (ainakin minulle) ollut samalla sijoittamista: hankin sellaisia kohteita, joiden arvo on noussut ja nousee. Tänä päivänä arvokkaimpien yksilöiden hinta on jo yli kolmetuhatta markkaa.

Ensimmäiset pörssiosakkeeni ostin itse vuonna 1989. Ne olivat B-sarjan SYP:iä. Päädyin tähän osakkeeseen siksi, koska siinä oli "takuu" vähimmäisosingosta ja niiden säilytys omassa pankissa oli ilmaista. Kaikki munat menivät siis

samaan koriin ja vieläpä näin heppoisin perustein. Ostossa kuluivat ne lapsilisät, jotka vanhempani olivat panneet syrjään. Samana vuonna Hex-indeksi alkoi jo laskea, ja nopeasti myydessäni pääsin nipin napin omilleni. Alkaneen kurssilaskun lisäksi myyntipäätökseen vaikutti enemmän se, että juuri silloin EKA avasi tilin, jossa oli korkea korko, muistaakseni lähes 10 prosenttia. Siirsin varat EKA:n säästökassaan.

Kolmenkymmenen vuoden ikään tullessani olen kasvanut tumpelostaa pelurista riskinkarttajaksi. Tappioita en onneksi ole vielä joutunut realisoimaan, mutta täpäriä tilanteita on sattunut useitakin. Osakkeita olen tähän päivään mennessä ostanut vasta kolme kertaa ja joka kerta niiden arvo on laskenut heti ostohetken jälkeen.

”Kun näytin
polkupyörääni ja
kerroin polkeneeni
Espoosta saakka,
pääsin vielä sisään
ja sain nostettua
rahani, vieläpä
korkoineen!”

voittoja en ole saanut koskaan. Myös säästötilin lopetus onnistui ainoastaan tuurilla oikeana päivänä, joten olen ollut samman kerran vaarassa kärsiä suuret tap-

vuoden 1990 kesällä oli jossakin lehdessä suu-
rako, jossa luki: ”Taantumasta odotetaan ly-
y-kaista”. Siksi päätin oitis siirtää varat EKA:n
tililtä takaisin pörssiin - osakkeet olivat jo
halpoja. Vähän ennen sulkemisaikaa ajojin
pääkonttorin eteen Hakaniemessä. Nu-
u- maksanut parkkimaksua, koska tarkoi-
n- nostaa rahat äkkiä. Vuoroani odotellessa
n- ikkunan läpi, kun kaksi parkkipirkkoa
n- lappua autooni. Ryntäsin ulos kadulle.
n- kuinka selitin olleeni muka parkkirahaa
n- amassa, niin sakko tuli.

aköinnistä kinastellessa kului aikaa niin
n, että EKA:n säästökassa sulkeutui. Rahat
n- sillä kertaa nostamatta. Ja pörssisijoitukset jäivät kokonaan teke-
n- koska lähipäivinä alkoi armeija. Suoritettuani asevelvollisuuden
n- omessa vuonna 1991 täysi lama. Pelastuin täpärästi - kiitos sisuk-
n- parkkipirkolle: kahdensadan markan parkkisakko edellisenä
n- pelasti monen tonnin pörssitappioilta!

SONERAA VIIDELLÄTOISTA EUROLLA

raasta enää, minä vuonna EKA joutui saneeraukseen, mutta kesäai-
n- joka tapauksessa oli. Olin pyöräilemässä Seurasaaressa, kun sain
n- ta soiton, että ihmiset jonottavat jo Hämeenkadulla saakka raho-
n- EKA:sta pois. Hakaniemeen pyöräilin siis minäkin. Kello tuli 16, ja
n- oli vieläkin kadulla, kun vahtimestari alkoi sulkea ovea. Hän pyy-
n- siä tulemaan huomenna uudestaan. Kun näytin polkupyörääni
n- roin polkeneeni Espoosta saakka, pääsin vielä sisään ja sain nostet-
n- rahani, vieläpä korkoineen!

raavana päivänä EKA joutui saneeraukseen ja säästökassa oli ko-
n- suljettu. Jonosta ulos jääneet saivat rahansa valtion vakuusra-
n- olta myöhemmin, mutta kokonaan ilman korkoja. Ja EKA:n oma
n- henkilökunta hävisi myös pääomansa melkein kokonaan.

Siihen aikaan *Uotin* veljekset olivat vielä mukana Inter-
bankissa, ja toisella osakkeiden ostokerralla sijoitin
kaikki EKA:ssa muutaman vuoden huippu-
korolla lihoneyt varat Interbankiin.

Taaskin osakkeiden säilytys oli
ilmaista, mikä vaikutti

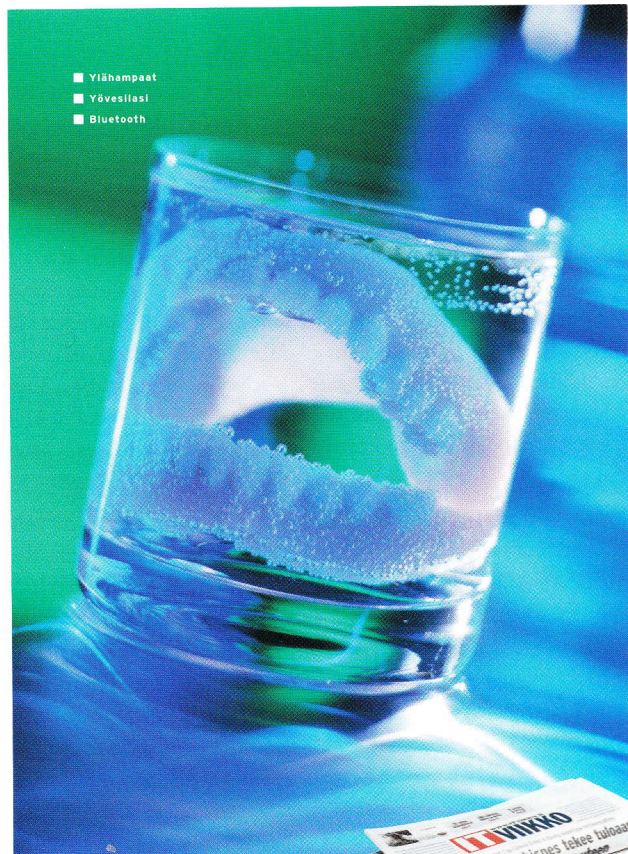
myös osakkeiden valintaan. Kohta *Uotin* veljes-
ten kulissit kaatuivat kokonaan ja Interbankin
kurssi romahti. Vasta usean vuoden tuskallisen
odottelun jälkeen sain myytyä osakkeet, kun
pankki muuttui Mandatumiksi. Pääsin kyllä
omilleni ja olin saanut pari kertaa osinkoakin,
mutta osakkeet olisi tämän päivän tiedolla kan-
nattanut pitää kauemminkin. Myin Interbankit
25 markalla, mutta nyt *Mandatumin* kurssi on
jo päälle kymmenen euroa.

Päästyäni eroon Interbankista tulini hyvin va-
rovaiseksi. En sijoittanut pörssiin enää moneen
vuoteen, vaan ostin sijoitusasunnon ja kasvavaa
metsää. Eläkesäästövakuutuksenkin olen tehnyt:
kansainvälisiin bio- ja lääkeyhtiörahastoihin
menee muutama satanen kuussa.

Kolmannen osakesijoitukseni tein aivan hil-
jattain: ostin viidentoista euron kappalehintaan
pienen määrän *Soneraa*. Halusin päästä yhtiö-

kokoukseen katsomaan millaiset tunnelmat siellä on. Ja taas on kurssi
laskenut ostohetken jälkeen, mutta odottelen niin kauan että pääsen
joskus omilleni. Aika näyttää, pitääkö odottaa tuhat vuotta? Kohta var-
maan ostan *Soneraa* ja muitakin osakkeita vielä lisää. Suorat pörssisijoi-
tukset pidän kuitenkin maksimissaan 25 prosentissa kokonaissijoitus-
ten määrästä. Mutta ensin odotan sitä, että Hex-indeksissä tapahtuu sel-
vä käänne. MIKA RAUTIO

Helena Media

www.tvivikko.fi

□ Tieto on pääoma.

